

“मीठे बच्चे- तिम्रो अब वानप्रस्थ अवस्था छ, किनकि तिमीलाई वाणीभन्दा पर घर जानु छ, यसैले यादमा रहेर पावन बन ।”

प्रश्न:- उच्च लक्ष्य (मंजिल)मा पुग्नको लागि कुन कुराको सम्हाल अवश्य राख्नु पर्छ ?

उत्तर:- आँखाको सम्हाल गर । यसले नै धेरै धोका दिन्छ । अपवित्र आँखाले धेरै नोक्सान गर्छ । यसैले जति हुनसक्छ आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर । भाइ-भाइको दृष्टिको अभ्यास गर । बिहान-सबेर उठेर एकान्तमा बसेर आफूले आफैसँग कुरा गर । भगवान्को हुकुम छ, मीठे बच्चे- काम महाशत्रुबाट खबरदार रहनु ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले यो त बुझिसकेका छन्, किनकि यहाँ बुझ्न सक्नेवाला नै आउन सक्छन् । यहाँ कोही मनुष्यले पढाउँदैन । यो त भगवान् पढाउनुहुन्छ । भगवान्को पनि पहिचान चाहिन्छ । नाम कति महान् छ भगवान्, अनि फेरि भन्दछन् नाम-रूपबाट अलग (न्यारा) । अब यथार्थ (प्राक्टिकल)मा न्यारा पनि हुनुहुन्छ, भन्ने पनि गर्छन्- यति सानो बिन्दी हुनुहुन्छ । आत्मा तारा (स्टार) हो । जसरी ती तारा साना त छैनन् । यो आत्मा तारा, वास्तवमा सानो छ । बाबा पनि बिन्दी हुनुहुन्छ । बाबा त सधैं पवित्र हुनुहुन्छ । उहाँको महिमा पनि छ- ज्ञानका सागर, शान्तिका सागर... । यसमा अलमलिने कुरै छैन । मुख्य कुरा हो पावन बन्नु । विकारको विषयमा नै भगडा हुन्छ । पावन बन्नको लागि पतित-पावनलाई बोलाउँछन् । त्यसैले अवश्य पावन बन्नुपर्छ, यसमा अलमलमा पर्नु छैन । जे कुरा बित्यो, विघ्न आदि परे, नयाँ कुरा होइन । अबलाहरूमाथि अत्याचार हुनु नै छ । अरू सत्सङ्गमा यी कुराहरू हुँदैनन् । कहीं पनि भगडा (हंगामा) हुँदैन । यहाँ भगडा मुख्य यही कुरामा नै हुन्छ । बाबा पावन बनाउन आउनुहुन्छ भने कति भगडा (हंगामा) हुन्छ । बाबा बसेर पढाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु पनि वानप्रस्थ अवस्थामा नै, वानप्रस्थको नियम (कायदा) पनि यहीँबाटै शुरू हुन्छ । त्यसैले वानप्रस्थ अवस्थावाला अवश्य वानप्रस्थमा नै रहनेछन् । वाणीभन्दा पर जानको लागि बाबालाई पूरा याद गरेर पवित्र बन्नु छ । पवित्र बन्ने विधि त एउटै छ । फर्केर जानु छ, त्यसैले पवित्र अवश्य बन्नुपर्छ । जानु त सबैले छ । दुई-चारलाई मात्रै त जानु छैन । सारा पतित दुनिया नै परिवर्तन हुनु छ । यस नाटक (ड्रामा)को त कसैलाई ज्ञान छैन । सत्यगुणदेखि कलियुगसम्म यो ड्रामाको चक्र छ । बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर अनि पावन पनि अवश्य बन्नु छ । तब नै तिमी शान्तिधाम र सुखधाममा जान सक्नेछौ । गायन पनि छ- गति-सद्गतिदाता एकै हुनुहुन्छ । सत्ययुगमा थोरै हुन्छन्, पवित्र हुन्छन् । कलियुगमा छन् अनेक धर्म, अपवित्र हुन्छन् । यो त सहज कुरा हो बाबा पहिला नै बताइदिनुहुन्छ । बाबा त जान्नुहुन्छ- हंगामा अवश्य हुनेछ । नजान्नु हुन्थ्यो भने त ज्ञान अमृत पिउन आउनु छ भने चिट्ठी लिएर आऊ भनेर युक्ति किन रच्नुहुन्थ्यो ? जान्नुहुन्छ- यो भगडा हुनु पनि ड्रामामा निश्चित छ । आश्चर्यवत् राम्ररी चिनेर ज्ञान लिन्छन्, अरूलाई पनि ज्ञान दिन्छन् फेरि पनि अहो माया, उनीहरूलाई तिमी आफूतिर खिँच्छौ । यो सबै ड्रामामा निश्चित छ । यस भावीलाई कसैले टाल्न सक्दैन । मनुष्य केवल अक्षर भन्छन् तर अर्थ बुझ्दैनन् । बच्चाहरू, यो धेरै उच्च पढाइ हो । आँखा यस्ता धोकेबाज छन्, कुरै नसोध । तमोप्रधान दुनियाँ हो, कलेजमा पनि धेरै खराब हुन थाल्छन् । बेलायतको त कुरै नसोध । सत्यगुणमा यस्तो कुरा हुँदैन । उनीहरूले त भन्छन्- सत्ययुग भएको लाखौं वर्ष भइसक्यो । बाबा भन्नुहुन्छ- हिजो तिमीलाई राज्यभाग्य दिएर गएको थिएँ, सबै कुरा गुमाइदियो । लौकिकमा पनि बुवाले भन्नुहुन्छ- यतिका तिमीलाई सम्पत्ति दिएँ, सबै गुमाइदियो । यस्ता पनि बच्चाहरू हुन्छन् जसले छिट्टै सम्पत्ति उडाइदिन्छन् । बेहदको बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई कति धन दिएर गएँ, कति तिमीलाई लायक विश्वका मालिक बनाएँ । अब ड्रामा अनुसार तिम्रो के हाल भइसक्यो । तिमीहरू उही मेरा बच्चाहरू हो नि । तिमी कति धनवान् थियौ । यो हो बेहदको कुरा जुन तिमीले सम्झाउँछौ । एउटा कहानी पनि छ- सधैं बाघ आयो, बाघ आयो भन्दथ्यो तर बाघ आउँदैनथ्यो । एक दिन साँच्चिकै बाघ आयो । तिमी पनि भन्छौ- विनाश आयो कि आयो तब भन्छन्, यी त सधैं भनिरहन्छन् तर विनाश त हुँदैन । अब तिमी जान्दछौ- एक दिन विनाश अवश्य हुनु छ । त्यसको फेरि कहानी बनाइदिए ।

बेहदको बाबा भन्नुहुन्छ— उनीहरूको दोष छैन । कल्प पहिले पनि भएको थियो । ५ हजार वर्षको कुरा हो । बाबाले त धेरै पटक भन्नुभएको छ । यो पनि तिमी लेख्दै गर— ५ हजार वर्ष पहिला पनि हुबहु संग्रहालय (म्यूजियम) खोलिएको थियो, देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्न । एकदम स्पष्टसँग लेख्यौ भने आएर बुझ्नेछन् । बाबा आउनुभएको छ । बाबाको वर्सा हो नै स्वर्गको बादशाही । दुनियाँ स्वर्ग थियो । पहिला-पहिला नयाँ दुनियाँमा यहाँ स्वर्ग (हेविन) थियो । स्वर्ग नै नर्क, यो धेरै ठूलो बेहदको ड्रामा हो । यसमा सबै पार्टधारी हुन् । ८४ जन्मको पार्ट बजाएर अब फेरि हामी फर्केर जाँदैछौ । पहिले हामी मालिक थियौं फेरि कंगाल बन्यौ । अब फेरि बाबाको मतमा चलेर मालिक बन्छौ, स्वर्ग बनाउँछौ । पावन पनि अवश्य बन्नु छ । पावन बन्नको लागि नै अत्याचार हुन्छ । बाबा बच्चाहरूलाई धेरै सम्भाउनुहुन्छ फेरि बाहिर गएर बेसमझ बन्छन् । आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती, ज्ञान देवन्ती, अहो मम माया ! जस्ताको तस्तै रहन्छन्, अभै खराब । काम विकारमा फँसे अनि खसे ।

शिवबाबा यस दुनियाँलाई शिवालय बनाउनुहुन्छ । त्यसैले बच्चाहरूले पनि पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । बेहदका बाबा धेरै मीठा बाबा हुनुहुन्छ । यदि सबैलाई थाहा भयो भने त धेरैभन्दा धेरै आउनेछन् । पढाइ चलन सक्दैन । पढाइमा त एकान्त चाहिन्छ । बिहान कति शान्ति हुन्छ । हामी आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्छौ । याद विना विकर्म विनाश कसरी हुन्छ ? यही ख्याल रहन्छ । अहिले पतित, कंगाल बनेका छन् । फेरि पावन शिरताज कसरी बने ? बाबा त बिलकुल सहज कुरा सम्भाउनुहुन्छ । हंगामा त हुन्छ । डराउनुपर्ने कुनै कुरा छैन । बाबा त बिलकुल साधारण हुनुहुन्छ । पोशाक आदि त्यही छ । केही फरक छैन । संन्यासी त फेरि पनि घरबार छोडेर गेरू वस्त्र लगाउँछन् । यिनको त त्यही पहिरन छ । केवल बाबाले प्रवेश गर्नु भयो, अरू केही फरक छैन । जसरी पिताले बच्चाहरूलाई प्यारले सम्हाल्छन्, पालन-पोषण गर्छन् । त्यस्तै यिनले पनि गर्छन् । कुनै अहंकारको कुरा छैन । बिलकुल साधारण चल्नुहुन्छ । बस्नको लागि घर त बनाउने पन्थो । त्यो पनि साधारण । तिमीलाई त बेहदका बाबा पढाउनु हुन्छ । बाबा त चुम्बक हुनुहुन्छ, कम कुरा हो र ! बच्चीहरू पवित्र बन्छन् भने धेरै सुख मिल्छ, उनीहरू त भन्छन् कुनै शक्ति छ तर शक्ति कसलाई भनिन्छ ? त्यो पनि बुझ्दैनन् । सर्वशक्तिमान् बाबा हुनुहुन्छ । उहाँले सबैलाई यस्तै बनाउनुहुन्छ । तर सबै एकनाश त बन्न सक्दैनन् । फेरि त अनुहार (फिचर्स) पनि एक समान हुनुपन्थो, पद पनि एकसमान हुनुपन्थो । यो त ड्रामा बनेको छ । ८४ जन्ममा तिमीलाई त्यही ८४ चेहरा (फिचर्स) मिल्छन् जुन कल्प पहिला मिलेका थिए । त्यही आकृति (फिचर्स) मिल्दै रहनेछन् । यसमा फरक हुन सक्दैन । कति सम्भन्नु र धारण गर्नुपर्ने कुराहरू छन् । विनाश त अवश्य हुनु छ । विश्वमा शान्ति अहिले नै त हुन सक्दैन । आपसमा लडिरहन्छन् । विनाश त शिरमाथि खडा छ । ड्रामा अनुसार एक आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना, बाँकी अधर्मको विनाश हुनु छ । आणविक बम पनि बनाउँदै रहन्छन् । प्राकृतिक प्रकोप पनि हुनेछ । ठूला-ठूला पत्थर खस्नेछन् जसले सारा घर नष्ट हुनेछन् । जतिसुकै बलियो घर बनाए पनि, जग पक्का बनाए पनि रहनु त केही छैन । उनीहरू सम्भन्छन्— भूकम्पमा पनि खस्न सक्दैन, तर बाबा भन्नुहुन्छ— जतिसुकै गर १०० तला बनाऊ तर विनाश हुनु छ अवश्य । यी केही पनि रहने छैनन् ।

तिमी बच्चाहरू यहाँ आएका छौ स्वर्गको वर्सा प्राप्त गर्न । बेलायतमा हेर के के छन् । यसलाई रावणको पम्प भनिन्छ । मायाले भन्छ— म पनि कम छैन । त्यहाँ त तिम्रा हीरा-जुहारतका महल हुन्छन् । सुनका सबै चीज हुन्छन् । त्यहाँ त दोस्रो-तेस्रो तल्ला बनाउनु आवश्यक छैन । जग्गाको पनि खर्च लाग्दैन । सबै कुरा मौजुद रहन्छ । त्यसैले बच्चाहरूले धेरै पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । सबैलाई सन्देश दिनु छ । राम्रा-राम्रा पण्डा बनेर बच्चाहरू आउँछन् रिफ्रेस हुनको लागि । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । फेरि पनि आउनेछन् । यतिका सबै आएका छन्, थाहा छैन यी सबैलाई फेरि देख्छु वा देखिदैन ? यी सबै अड्न सक्छन् वा सक्दैनन् ? आएका त धेरै भन्दा धेरै थिए । फेरि आश्चर्यवत् भागन्ती भए । लेख्छन् बाबा हामी खस्यौ । अरे, गरेको कमाई समाप्त गरिदियो । फेरि यति उच्च चढ्न सक्दैनन् । यो हो ठूलो भन्दा ठूलो अवज्ञा । तिनीहरू त अध्यादेश (अर्डिनेन्स) निकाल्छन् । फलानो समयमा कोही पनि बाहिर नआउनु, होइन भने शूट गरिने छ । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— विकारमा गयो भने शूट हुनेछौ । भगवान्को हुकुम छ खबरदार रहनु । आजकाल ग्याँस आदिको यस्तो चीज (बम) निकालेका छन् जो मनुष्य बस्दा-बस्दै तुरुन्तै मर्छन् । यो सबै ड्रामामा निश्चित छ किनकि अन्तिममा अस्पताल आदि रहने छैनन् ।

छिट्टै आत्मा एक शरीर छोडेर अर्को लिनेछ । दुःख-क्लेश आदि सबै छुट्छ । त्यहाँ क्लेश (आत्म-ग्लानि) आदि हुँदैन । आत्मा स्वतन्त्र हुन्छ । जुन समयमा आयु पूरा हुनु छ त्यसैबेला शरीर छोड्छ । त्यहाँ काल हुँदैन । रावण नै हुँदैन भने फेरि काल कहाँबाट आउँछ ? यो (काल) रावणको दूत हो, भगवान्को होइन । भगवान्का बच्चाहरू त धेरै प्यारा हुन्छन् । बाबा कहिल्यै बच्चाहरूको दुःख सहन गर्न सक्नुहुन्न । ड्रामा अनुसार कल्पको तीन भाग तिमी सुख पाउँछौ । बाबा जसले यति सुख दिनुहुन्छ, उहाँको श्रीमत्तमा चलनुपर्छ । यो अन्तिम जन्म हो, बाबा भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहेर अन्तिम जन्म पवित्र बन्नु छ । बाबाको यादबाट नै विकर्म विनाश हुनेछ । जन्म-जन्मान्तरको पाप शिरमाथि छ । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान अवश्य बन्नु छ । बाबा हुनुहुन्छ सर्वशक्तिमान् अधिकारी (अथोरिटी) जति पनि शास्त्र आदि पढ्छन् उनलाई अधिकारी (अथोरिटी) भनिन्छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— सबैको अधिकारी (अथोरिटी) म हुँ । म आएर यी ब्रह्माद्वारा सबै शास्त्रहरूको सार सुनाउँछु । आफूलाई आत्मा सम्भरेर मलाई याद गर्नु भने पाप विनाश हुनेछ । बाँकी पानीमा स्नान गर्नाले पावन कसरी बन्न सक्छौ ? कहाँ अलिकति पानी छ भने त्यसलाई पनि तीर्थ सम्भरेर भट स्नान गर्छन् । यसलाई भनिन्छ तमोप्रधान निश्चय । यो तिम्रो हो सतोप्रधान निश्चय । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— यसमा डराउनुपर्ने कुरा छैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते, रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) भगवान्ले जो पवित्र बन्ने हुकुम दिनुभएको छ त्यसको कहिल्यै पनि अवज्ञा गर्नु हुँदैन । धेरै-धेरै खबरदार रहनुपर्छ । बापदादा दुवैको पालनाको रिटर्न पवित्र बनेर देखाउनु छ ।
- २) नाटक (ड्रामा) को भावी अटल बनेको छ त्यसलाई जानेर सधैं निश्चिन्त रहनु छ । विनाश हुनुभन्दा पहिले सबैलाई बाबाको सन्देश पुर्‍याउनु छ ।

वरदानः— शुद्ध र समर्थ संकल्पहरूको शक्तिबाट व्यर्थ प्रकम्पन (भाइब्रेशन)लाई समाप्त गर्नेवाला सच्चा सेवाधारी भव

भनिन्छ संकल्पले पनि सृष्टि बनाउँछ । जब कमजोर र व्यर्थ संकल्प गछ्छौ भने व्यर्थ वायुमण्डलको सृष्टि बन्दछ । सच्चा सेवाधारी ऊ हो जो आफ्नो शुद्ध शक्तिशाली संकल्पबाट पुरानो प्रकम्पन (भाइब्रेशन)लाई पनि समाप्त गरिदियोस् । जसरी वैज्ञानिकहरू शस्त्रद्वारा शस्त्रलाई समाप्त गर्छन् । एक जहाजद्वारा अर्को जहाजलाई खसाउँछन्, त्यस्तै तिम्रो शुद्ध संकल्पको भाइब्रेशनले व्यर्थ भाइब्रेशनलाई समाप्त गरिदियोस्, अब यस्तो सेवा गर ।

स्लोगनः— विघ्नरूपी सुनको महिन धागोबाट मुक्त बन, मुक्ति वर्ष मनाऊ ।

✽ **शब्दार्थः—** १. फिचर्स— अनुहार, चेहरा, आकृति